

"Ελα νά σέ κοιμήσουνε
Στὴ ζέστη τῆς ἀγκαλιᾶς μου
Οἱ χτύποι τῆς καρδιάς μου.

Νᾶξερεις πότ' ἐξύπνησε
Σ' ἡμέρο τὴν αὐγούλα
Ἢ μαύρη σου ἢ μανοῦλα!

Τὰ γόνάτ' μου ἐτρώπησαν δυὸ ὄρakis πεσημένη
Ἐμπρός εἰς τὴν Παρθένο μας... Ἐσὸ κι' αὐτὴ μοῦ μένει.
Ἐλάψα μαύρα δάκρυα. Ὅχι γιὰ μὲ παιδί μου,
Ἐτάχθηκα στὴ Χάρι τῆς γιὰ σέ, γλυκὸ πουλί μου,

Τὸ γάλα νά μὴ γάσω!
Παρθένο μου! Παρθένο μου! Πῆρε με νά μὴ φθάσω
Νά ἰδῶ τὸ μαῦρο τ' ὄρφανό, ἀγνὸ καὶ πεινασμένο,
Στὰ μαρμαμμένα στήθια μου νά κλαίῃ κρημασμένο!

"Ελα παιδί μου, ἐλπίδα μου, ἔλα καὶ σε νυστάζει.
Κοιμήσου κ' ἡ μανοῦλά σου ἐξύπνη σὲ κυττάζει.
Εἶναι πιερά τὰ χεῖλιά μου, φαρμάκ' εἶν' ἡ καρδιά μου,
Ἀπὸ τὴ φτώχεια τρέμουμε τ' ἄχαρ κόκαλά μου...
Ἐλα παιδάκι μου, μὴ κλαίς. Πέσε νά σέ κοιμήσω.
Καὶ νά σέ ναναρίσω.

* *

Φύσ' ἀγεράκι ὄροσερό
Μὲς τῶν δενδρόν τὰ φύλλα.
Πάρ' ἀπ' τὰ βόδα τὸ ἀνόθ,
Ἄπ' τὴ μηλιά τὰ μήλα
Καὶ φέρτα στὸ παιδάκι μου.
Εἶναι καλὸ καὶ κάνει
Ἐσυχὸ νάνι-νάνι.

Ἀρχίνησε τὸ λάλημα,
Ἀθόνι ἐρωτευμένο,
Νανάρισέ το, τὸ φτωχὸ
Εἶν' ἀποκοιμημένο
Σὰν τὴ γλυκειά σου συντροφιά
Μὲς τὴ φωλιά σὰν κάνει
Τὴ νύχτα νάνι-νάνι.

"Ανοιξε νυχτολούουδο,
Ἄνοιξε καὶ μὴ κλείσης
Τὴν ὀμορφὴ σου μυρωδιά
Ὡστόσο νά τὴ χύσης
Ὅλη μὲς τὰ μαλλάκια του.
Τὸ μαῦρο ἰδέε πῶς κάνει
Μαζύ μου νάνι-νάνι.

Παίζει τ' ἀγέρι τοῦ Μαῖου
Μέσα στὸν καλαμῶνα,
Γελοῦνε τ' ἀνόθ, τὰ νερά,
Λαλεῖ ἢ νεροχελώνα.
Εὐτυχημέν' εἶμαι κ' ἐγὼ
Στὰ στήθια μου σὰν κάνει
Τὸ μαῦρο νάνι-νάνι.

Καὶ σεῖς μὲ τὰ χρυσὰ φτερά
Ὁνειράτ' μου ἔλατε,
Στὸ ἔρσο τὸ καλύδι μας,
Ἀγάλια ἀγάλια ἐμβάτε,
Σιγὰ μὴ τὸ ξυπνήσετε
Κυττάζετε πῶς κάνει
Ἄγγελος νάνι-νάνι.

Ὁνειράτα εἶναι τοῦ φτωχοῦ
Ἢ συντροφιά, ἢ ἐλπίδα
Τῆς χήρας ἢ παρηγοριά,
Ὁ ἥλιος, ἢ ἀγτιόα.
Ἐλάτε μὴν ἀφήσετε
Τὴ μάνα του ποῦ κάνει
Μαζύ του νάνι-νάνι.

Ἀποκοιμήθ' τὸ μικρὸ, κ' ἡ μάν' ἀποκοιμήθ' ἡ
Βασταντιά; τὸ σφιχτὰ σφιχτὰ στὰ μητρικά τῆς στήθ'.

Ἐυλογημένο τρεῖς φορές τῆς χήρας τὸ κρεβάτι!
Ἐυλογημένο τρεῖς φορές! Κι' ἀνάθεμα στὸ μάτι
Ὅπου κυττάς ἀτάραχο μικρὸ παιδί σὰν κάνει
Στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μάνας του τὴ νύχτα νάνι-νάνι.¹

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Συζητήσεις ἐν τῷ Ἀγγλικῷ Κοινοβουλίῳ περὶ
χορηγήσεως πολιτικῶν δικαιωμάτων εἰς τὰς γυναῖκας.

Κατ' ἔτος γίνεται πρότασις ἐν τῷ Κοινοβου-
λίῳ περὶ χορηγήσεως πολιτικῶν δικαιωμάτων
εἰς τὰς γυναῖκας, ἀλλὰ πάντοτε ἀναβάλλεται.
Ὁ ὑπερμάχος τῆς ἰδέας ταύτης Ἰάκωβος Βράιτ,
ἀδελφὸς τοῦ περιφανοῦς Ἰωάννου, προτέτεινεν
ἐφέτος νά χορηγηθῶσι τὰ δικαιώματα ταύτα
ἐκτετακτικῶς εἰς γυναῖκας, ὅσαι κέκτηνται καὶ διευ-
θύνουσιν αὐτὰ ἰδίαν περιουσίαν. Ἐκατοντὰς
γυναικῶν εἶχε παραστή τῇ προτεταίᾳ ἐνόπιον
τοῦ ὑπουργοῦ Νορθκότ, παρακαλοῦσα αὐτὸν νά
ψηφίσῃ ὑπὲρ τῆς προτάσεως· οὗτος δὲ ἀπεκρίνα-
το ὅτι καὶ αὐτὸς καὶ ὁ λόρδος Βήκονσφηλδ καὶ
πάντες οἱ ὑπουργοὶ ὑπῆρξαν ἀνέκκαθεν ὀπαδοὶ
τῆς ἀρχῆς ταύτης, δὲν ἠδύναντο ὅμως νά ψη-
φίσωσιν ὑπὲρ αὐτῆς, ἐὰν μὴ συγχρόνως ἐτροπο-
ποιεῖτο ὅλον τὸ σύστημα τῶν ἐκλογῶν. Εἰς
τὴν βουλευτικὴν συζήτησιν παρευρέθη ὁ Μιδ-
χάτ πασσᾶς καὶ ἄσθεστον ἐγέλασε γέλωτα
ἰδὼν τί ἐμηχανήσαντο οἱ κατ' ἐπιφάνειαν ὑπερ-
μαχοὶ τῶν γυναικῶν πρὸς ματαίωσιν τοῦ νο-
μοσχεδίου. Περὶ τῆς ἀπορρίψεως αὐτοῦ ἠγόρευ-
σε διὰ μακρῶν ὁ Χανβουρὺ, εἰπὼν πρὸς τοὺς ἄλ-
λους τάδε· «Καὶ ἐγὼ ἐλάλησα καὶ ἔγραψα ὑπὲρ
τῶν γυναικῶν, ἐλπίσας ἐκ τῆς ψήφου των ἀπο-
τελέσματα συντηρητικὰ· ἀλλὰ τότε ἤμην νέος·
σήμερον νοῦ ἀκριβέστερον ὅτι τὸ νομοσχέδιον
κλονεῖ τὰς βάσεις τῆς οἰκογενείας, χορηγεῖ τὸ
δικαίωμα τῆς ψήφου εἰς παρθένους καὶ χήρας,
ἐπομένως βραβεύει τὴν ἀγαμίαν καὶ στιγματί-
ζει τὸν γάμον. Κατὰ τοὺς φυσικοὺς νόμους ἡ
γυνὴ δὲν δύναται νά ἐνεργήσῃ δραστηρίως ἐν
κρίσιμοις καιροῖς ὁπότε πρόκειται περὶ δυ-
νάμειος καὶ ἰσχύος. Ἰστορικοὺς πολιτικοὺς ἀν-
δρας ἔχομεν κατὰ κακὴν μοῖραν παμπόλλους·
πρὸς τί νά αὐξήσωμεν τὴν πληθύν τούτων ἐν
ταῖς δημοσίαις ὑποθέσεσι; Σήμερον ἔχουσιν
αἱ γυναῖκες μεγάλα κοινωνικά προνόμια καὶ
οὐδὲν βάρος· ἐὰν χορηγήσωμεν αὐταῖς με-
γάλα πολιτικὰ δικαιώματα ἀνευ εὐθυνῶν, θά
προκαλέσωμεν σφοδρὸν τῶν ἀρρένων καὶ τῶν
θηλειῶν ἀγῶνα, ἐν ᾧ τελευταῖον πρέπει νά
υποκύψωσιν αἱ γυναῖκες. Κατ' ἐμὲ κριτὴν καὶ
τὸ ἀγορεύειν δημοσίᾳ ὄφειλε νά ἀπαγορευθῆ
εἰς τὸ ὄραϊον φῦλον.»

Ἐλέφαντος φιλοσοφία.

Ὁ Ἀθηναῖος ἀναφέρει τὰ ἐξῆς περὶ τῆς φι-
λοσοφίας ἐλέφαντος, τοῦ νοσημονεστέρου, ὡς
γνωστὸν, τῶν ζώων· Ἀρσενικὸς ἐλέφας συνε-
τρέφετο μετὰ θηλείας ἦν ἐκάλουν Νίκαιαν. Ἐ-
πεμελεῖτο δὲ αὐτῶν Ἴνδός, οὗ ἡ σύζυγος, ἀπο-
θανοῦσα, ἀφῆκεν ὄρφανὸν νήπιον τριακονθήμε-
ρον. Μετὰ τὸν θάνατον τῆς μητρὸς τὸ νήπιον

έθιλάζετο ὑπὸ προσληφθείσης τροφῆς. Τοσοῦτο δὲ σφοδρὰ κατέλαβε τὴν Νίκαιαν φιλοστοργίαν πρὸς τὸ παιδίον, ἅμα τῷ θανάτῳ τῆς μητρὸς του, ὥστε δὲν ὑπέφερε τὸν ἀπ' αὐτοῦ χωρισμὸν οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν, καὶ ἐξηγειροῦτο, ἅμα δὲν ἔβλεπε τὸ παιδίον. Ἐδέησε λοιπὸν νὰ θέτῃ ἡ τροφὴ τὸ παιδίον, ἅμα τὸ ἐθίλαζε, μεταξὺ τῶν ποδῶν τοῦ θηρίου ἐν σκάφῃ· διότι, ἂν τοῦτο δὲν ἐγένετο, ἡ φιλόστοργος Νίκαια ἤρνεϊτο νὰ λάβῃ πᾶσαν τροφήν. Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας τὸ φιλόστοργον ζῶον περιεποιεῖτο καὶ ἐπρόσεχε τὸ παιδίον, καὶ, λαμβάνουσα διὰ τῆς προβοσκίδος κκλάμους ἢ ἄλλα παρακείμενα κλαδιά, ἀπεδίωκε δι' αὐτῶν τὰς μυίας ἀπὸ τοῦ παιδίου, ἐνῶ τοῦτο ἐκοιμᾶτο. Ὅσάκις δ' ἔκλειεν, ἐκίνει τὴν σκάφην διὰ τῆς προβοσκίδος καὶ τὸ ἀπεκοίμιζεν. Αὐτὰ δὲ ταῦτα ἐποίει καὶ ὁ ἀρσενικός ἐλέφας.

Ὁ κ. Σλήμαν ἐν ἡλικίᾳ ἑπτὰ ἐτῶν ὄνειροπολῶν ἀνασκαστὴς τῆς Τροίας.

Ὁ κ. Σλήμαν, ἐν συμποσίῳ δοθέντι εἰς τιμὴν αὐτοῦ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἀπήντησεν εἰς τὴν γενομένην πρόποσιν ἀρηγησάμενος διὰ θραχέων τὴν ἱστορίαν τοῦ βίου του. «Διαρκεῖς ἐντυπώσεις, εἶπεν, εἶναι αἱ πρώται, ἃς λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος, εἰς ἔτι ὧν ὁ πέλευς καὶ τὸ λίστριον, δι' ὧν ἀνεσκαψα Τροίαν καὶ Μυκήνας, ἐνετυπώθησαν εἰς τὴν φαντασίαν μου ἐν τῇ πενιχρᾷ κώμῃ, ἔνθα πρῶτον εἶδον τὸ φῶς. Ὑπῆρχεν ἐκεῖ μεσαιωνικὸν φρούριον, πολλὰς ἔχον διόδους μεταξὺ τῶν τευχῶν καὶ ὑπογείους· πλησίον δὲ κοιμητήριον, ὅπου ἐδεικνύετο τάφος κακούργου. Τοῦτου ὁ ποῦς, κατὰ τὴν παράδοσιν, εἶχε προκύψει ἐκ τοῦ τάφου, ἀπεκόπη ὑπὸ τοῦ νεωκόρου διὰ μαχαίρας, ἐχρησίμευε δὲ εἰς ἀποκοπὴν ἀπίων. Ἦτο δὲ καὶ λόφος περικυκλούμενος ὑπὸ τάφου καὶ περιέχων κοιτίδα χρυσοῦν. Πολλάκις παρεκάλισα τὸν πατέρα μου νὰ ποιήσωμεν ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνεύρεσιν αὐτῆς. Ὅπισθεν πάλιν τοῦ κηπαρίου ἡμῶν ἦτο λίμνη περιέχουσα σκευὸς ἀργυροῦν. Ὁ πατὴρ μου ἠγνόει τὴν ἐλληνικὴν, ἔχαιρεν ὅμως ἀναγινώσκων τὴν μετάφρασιν τοῦ Φοσίου· καὶ ἡ ἐμὴ δὲ καρδία ἐπάλλετο ὁσάκις ἤκουον τὰ κατορθώματα τοῦ Ἀχιλλέως, τοῦ Πατρόκλου καὶ τοῦ Ἐκτορος, ἐλυπούμην δὲ ὅτι οὐδὲν ὑπῆρχεν ἔχους Τροίας. Ἐπταετῆς ὢν, ἔλαβον τῇ παραμονῇ τῶν Χριστουγέννων δῶρον παγκόσμιον ἱστορίαν μετ' εἰκονογραφίῶν τῆς πυρπολουμένης Τροίας. Ἐγὼ ὑπόπτεισα ὅτι ἡ Τροία ἔκειτο ὑπὸ τὴν τέφραν καὶ τὴν κόνιν τῶν ἐκατονταετηρίδων, ὃ δὲ πατὴρ ἔσκωψέ με. Τηλικούτον δὲ εἶχον ἐνθουσιασμὸν, ὥστε δεκκετῆς ὢν προσήνεγκα τῷ πατρί μου δῶρον τὴν ἱστορίαν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἢν συνέταξα ἐν βαρβαρίζουσῃ λατινικῇ διαλέκτῳ. Κατὰ τὸ 13 ἔτος τῆς ἡλικίας μου, εἰς ἐσχάτην περιελθὼν

πενίαν ὁ πατὴρ μου ἐξήγαγέ με τῆς σχολῆς καὶ παρέδωκέ με εἰς παντοπώλῃν· ἐπώλουν δὲ ὁ πτωχὸς ἀφύας καὶ θούτυρον ἐπὶ ἐξαετίαν, ἀλλὰ πάντοτε ὑπὲρ τῆς Τροίας ἐνθουσιῶν. Τῷ 1837 ἦλθεν εἰς τὸ ἐργαστήριον ὑπηρέτης μυλωθροῦ καὶ ἀπήγγειλεν ἐκατοντάδα στίχων τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσεΐας· ἦτο υἱὸς ἱερέως διαμαρτυρομένου, καὶ εἶχεν ἐξορισθῆ τοῦ γυμνασίου ὡς ἀπαξ μεθυσθεὶς, πρὸς τιμωρίαν δὲ τὸν παρέδωκεν ὁ πατὴρ τῷ μυλωθρῷ. Πικρὰ δάκρυα ἔκλαυσα ὅτι δὲν ἤμην ἐγὼ υἱὸς τοῦ ἱερέως ἵνα μάθω τὴν ἐλληνικὴν. Τελευταίον ἤρξατο βραθυμῶν προσμειδιώσά μοι ἡ τύχη καὶ κατῶρθωσα εἴ τι κατῶρθωσα.»

Χῶρος καὶ ἄνθρωποι ἐν ταῖς Ἑλληνικαῖς φυλακαῖς.

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν φυλακῶν» σταχυολογῶ τὰς ἐπομένους πληροφορίας: Ἡ ὅλη χωρητικότης τῶν ποινικῶν καὶ ἀνακριτικῶν τῆς Ἑλλάδος φυλακῶν ἀναριθμᾶται εἰς 4,402 τετραγ. μέτρα, ἐντὸς τῶν ὁποίων κατὰ τὰ τέλη τῆς πρώτης τριμηνίας τοῦ 1877 ἔζων 4,136 ἄνθρωποι, κατὰδικοὶ καὶ ὑπόδικοι. Δύναται ἕκαστος νὰ κρίνῃ, μετὰ προηγουμένην ἀφαίρεσιν ἰδικαιτέρων τῆς φυλακῆς τόπων, τί ὑπολείπεται διὰ τὴν ἀτομικὴν τοῦ ἀνθρώπου ζῶην. Οὐδὲ ἐνὸς μέτρου γῆν παρέχει ἡ Ἑλληνικὴ φυλακὴ εἰς τὸν δυστυχῆ κάτοικον αὐτῆς. Ὁ ἀνωτέρω ἀριθμὸς τῶν ἐν ταῖς φυλακαῖς κρατούμενων (4,136) ἀποτελεῖ τὸ 352^{ον} τοῦ ὅλου ἐλληνικοῦ πληθυσμοῦ (1,457,894, κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1870). Ἡ ἀναλογία αὕτη φυσικῶς ἐκπίπτει, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν μόνου τοῦ ἀριθμοῦ τῶν καταδικῶν (3,351), διότι ἐκ τοῦ αὐτοῦ πληθυσμοῦ ἀποτελοῦσιν οἱ τοὶ 435^{οι}. Ἐκ τῶν καταδικῶν 53 εἶνε καταδικασμένοι εἰς θάνατον, 461 εἰς ἰσοβία δεσμῶν, 4,047 εἰς πρόσκαιρα δεσμῶν (ἀπὸ 10-20 ἐτῶν), 4,198 εἰς εἰρκτὴν (5-10 ἐτῶν) καὶ οἱ λοιποὶ εἰς φυλάκισιν μικροτέρων.

Τὸ μεγαλύτερον πιλοποιεῖον τοῦ κόσμου.

Τὸ μεγαλύτερον πιλοποιεῖον τοῦ κόσμου εἶνε τὸ τοῦ Μπρούκλιν, προαστείου τῆς Νέας Ἰόρκης, ἐν ταῖς Ἡνωμ. Πολιτεῖαις τῆς Ἀμερικῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ τοῦτῳ καταστήματι ἐργάζονται 1000 ἄνθρωποι, κατασκευάζονται δὲ καθ' ἑκάστην 450 δωδεκάδες πύλων· κατασκευάζονται δ' ἐπίσης 80,000 ξύλινα καὶ 100,000 χάρτινα κιβώτια, χρησιμεύοντα ὡς περικαλύμματα τῶν πύλων.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1833-1875 προῆλθε καθαρὸν ἔσοδον ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν Ἑλλ. Ταχυδρομείων δρ. 1,172,452.